

Tadeusz Pawluk

"La intervención de tercero en el proceso canónico", Luis Madero, Pamplona 1982 : [recenzja]

Prawo Kanoniczne : kwartalnik prawnohistoryczny 27/1-2, 286-287

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Przechodząc do szczegółów można zapytać, dlaczego *Rytuał rodzinny* nie zawiera podstawowych obrzędów religijnych na zwykłe, szare dni, z których przeważnie składa się życie rodzinne? Podstawowym obrzędem rodzinnym jest wspólny pacierz. Dlaczego więc *Rytuał* nie uczy „zwykłego” pacierza, jaki powinien być odmawiany w rodzinie na wieczór wieczór? Dlaczego brakuje dodatku z pieśniami religijnymi? Dlaczego w *Rytuale* nie ma zestawu kolęd na wieczór wigilijny i inne wieczory w okresie Bożego Narodzenia? Dlaczego bogata obrzędowość kolędowa ma tak słabe odbicie w *Rytuale*? Autor niekiedy każe rodzinie śpiewać pieśni mało znane, nie podając nut. Dlaczego *Rytuał* nie zawiera domowego nabożeństwa różańcowego? Dzieci daremnie będą szukać w *Rytuale* np. programu nabożeństwa majowego, które zechcą odprawić w domu lub pod krzyżem wiejskim. Dlaczego nie proponuje się rodzinom odmawiania modlitwy *Anioł Pański*, pozdrowienia chrześcijańskiego *Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus*? Skromny jest zestaw sakramentaliów domowych. Autor nie wziął pod uwagę faktu, że nie wszyscy w przeciętnej rodzinie chrześcijańskiej posiadają pełną formację katechetyczną. Mając na uwadze ten fakt należało więcej przekazać podstawowej wiedzy katechetycznej. Brakuje kalendarza. Przydałby się słowniczek wyrazów mniej zrozumiałych; użyty wykaz skrótów niczego nie wyjaśnia.

Rytuał rodzinny, mimo jego braków, należy ogólnie ocenić pozytywnie i polecić rodzinom. Służy on dobrej sprawie. Jeżeli chcemy, by rodziny przezwyciężyły swój kryzys, trzeba je przede wszystkim nauczyć się modlić. Wszystko, co służy umacnianiu i uświęcaniu rodziny chrześcijańskiej, zasługuje na szczerze poparcie.

Ks. Tadeusz Pawluk

Luis Madero, La intervención de tercero en el proceso canónico, Pamplona 1982, s. 315.

Zasłużone dla rozwoju nauk kościelnych Wydawnictwo Uniwersytetu de Navarra w Pampelunie (EUNSA) ostatnio opublikowało monografię pt. *La intervención de tercero en el proceso canónico*, która powinna zainteresować każdego procesualistę kościelnego. Autorem monografii jest profesor kanonicznego prawa procesowego wspomnianego Uniwersytetu, Luis Madero, znany z wielu innych publikacji z zakresu procesualistyki.

Praca jest poświęcona problematyce udziału osób trzecich w procesie kanonicznym. Osoby trzecie w procesie to osoby zainteresowane wynikiem toczącego się procesu ze względu na potrzebę obrony interesu własnego lub jednej ze stron. Główną podstawą źródłową rozważań stanowią kanony 1852—1853 Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1917 r. Mimo to praca ta nie straciła dziś na swej aktualności, ponieważ przepisy

wspomnianych kanonów, prawie nie zmienione, znalazły się w nowym Kodeksie Prawa Kanonicznego, w kanonach 1596—1597.

Autor rozważania swoje na temat udziału osób trzecich w procesie kanonicznym przeprowadził w czterech rozdziałach, zajmując się kolejno interwencją procesową w ogólności, interwencją dobrowolną, interwencją konieczną, wreszcie procedurą interwencyjną i przepisami normującymi tę procedurę.

Praca jest odzwierciedleniem solidnego studium i szerokiej wiedzy procesualistycznej autora. Autor nie ogranicza się do prawa obowiązującego. Szeroko uwzględnia jurysprudencję Roty Rzymskiej i naukę kanonistów różnych okresów, przeprowadza studium porównawcze. Dzięki temu praca ma charakter nie tylko praktyczny, ale także monografii naukowej.

Ks. Tadeusz Pawluk

Francesco D'Ostilio, *E pronto il nuovo Codice di Diritto Canonico. Iter revisionale e prossima promulgazione*, Librerai Ed. Vaticana 1982, ss. 108 (Studi giuridici 4)

Praca może okazać się pomocną dla perspektywicznego poznania nowego K.Pr.K. Składa się z dwóch części. Pierwsza, znacznie krótsza, daje na sześciu stronach retrospektywny rzut oka na ustawodawstwo kanoniczne od początków do r. 1959. Tak skondensowane wiadomości, sięgające aż do tekstów biblijnych, nie mogą oczywiście stworzyć perspektywy historycznej dla nowego Kodeksu. Wartościowa jest natomiast część druga. W sposób kronikarski relacjonuje Autor powołanie poszczególnych zespołów konsultorów, wypracowanie zasad kierujących reformą, ustalenie zadań poszczególnych grup i komisji. Następnie przedstawia metodę pracy i jej poszczególne fazy: redakcyjną, konsultatywną, rewizyjną, decyzyjną i promulgacyjną. Wreszcie odślania iter laboris poszczególnych grup studyjnych. Dołączono sześć załączników: Zasady kierujące reformą K.Pr.K. oraz wykazy członków i konsultorów Komisji dla rewizji K.Pr.K. i poszczególnych zespołów.

Ks. Remigiusz Sobański

Antoni Stankiewicz, *De iurisprudencia recentiore circa simulationem et errorem*, Romae 1981, s. 57

Dla użytku uczestników Studium Odnowy Kanonicznej audytor Roty Rzymskiej Ks. Dr Antoni Stanikiewicz wydał w 1981 roku opracowanie, które jest analizą nowszej jurysprudencji najwyższego trybunału Roty Rzymskiej dotyczącej problemu symulacji i błędu, w szczególności błędu co do przymiotu przechodzącego w błąd co do osoby.